

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Så var der åbenbart en ordfører, nemlig ordføreren for SF, der bagefter mente, han havde glemt noget, men det er jo hans fejl. På det tidspunkt var forslaget for længst fremsat.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Det interessante under denne behandling af forslaget om Statens Uddannelsesstøtte er jo ikke ministerens klynk. Det interessante er, hvad der kommer til at gælde for de unge uddannelsessøgende, og derfor vil jeg sammen med de mange uddannelsessøgende, som også er repræsenteret her i dag, lytte til, hvad der kommer af udtalelser fra Det Radikale Venstre, som jo immervæk er regeringsparti, og som også er forligspart i forliget om Statens Uddannelsesstøtte-forslaget. Der er altså parter i forliget, der over for undervisningsministeren har sagt, at der er tale om forligsbrud, hvorefter ministerens forslag ikke kan stå til troende, medmindre der bliver stillet et ændringsforslag.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Når jeg nu har givet hele forklaringen på, hvorfor fru Helle Degn løb med en halv vind og en avisand, havde det klædt hende, om hun havde erkendt det og sagt undskyld.

Connie Hedegaard (KF):

Det er helt rørende at høre fru Helle Degn tale om den handlingslammede regering. Når det kommer fra en repræsentant for et parti, der i øjeblikket er ude af stand til at påtage sig medansvar for stort set noget som helst i dansk politik, lyder det nærmest lidt misundeligt.

Jeg synes også, at ord som frygt og terror om det, der i øjeblikket sker på uddannelsesinstitutionerne, tyder på en vis ordinflation, for det er jo fuldstændig absurd og proportionsforvrængende.

De store, flotte ord, som Socialdemokraterne er så gode til, og løfter, som man forsøger at leve op til, skortede det heller ikke på, da vi vedtog SU-reformen i forsommeren.

Det Konservative Folkeparti sagde allerede dengang, at vi syntes, det var en uansvarligt dyr SU-ordning. Vi synes, at vi brugte uforholdsmæssigt mange penge på en ordning, som ikke løste tilstrækkelig mange af de grundlæggende

problemer i vores SU-system, og derfor er det selvfølgelig heller ikke overraskende for os, at vi nu på finansloven i indeværende år ser overskridelser alene på stipendiesiden på 288 mio. kr.; og for det kommende år er de allerede budgetteret til mere end 346 mio. kr. i forhold til, hvad vi regnede med for bare få måneder siden.

Det ærgrer os, at det ikke er sund fornuft, men indbyrdes angst for at stå tilbage for andre partier, der driver Socialdemokratiet i disse spørgsmål.

Nu må vi så til at lave nogle småjusteringer her. De er beskedne efter vores opfattelse, og jeg skal kun sige, at vi kan tilslutte os dem. Dog er der en enkelt ting, som jeg godt vil have at vi kigger på i udvalget, idet ideen om, at studerende, der skal tilbagebetale SU, skal betale en rente på 7 pct., efter vores opfattelse bør undersøges noget nærmere. Det er jo sådan, at når man tilbagebetaler SU, tilbagebetaler man i realiteten 150 pct., hvis man har tjent for meget, idet man også får betalt skat og lagt pengene ud til skattevæsenet. Vi vil derfor godt kigge på dette, men i en lidt større sammenhæng, for vi vil godt se, om ikke vi kan ændre tilbagebetalingsvilkårene. Det er lang tid, man som studerende skal lægge penge ud, fordi man tilfældigvis havde et job, der kom til at give for meget i slutningen af juli måned måske; det skyldes, at SU og skatteår ikke følger hinanden, og det vil vi godt bruge dette forslag til at få undersøgt nærmere.

Og så vil jeg godt til sidst sige, at for Det Konservative Folkeparti er sparemulighederne på dette område ikke udtømt. Vi har tidligere været inde på, at vi synes, det er absurd at have en nominal rente på 4 pct. på studielån, uanset hvad inflationen er. Vi ville hellere have, at det f.eks. var diskontoen, der var målestokken. Det tror vi der ville være noget adfærdsregulerende i, og der vil måske også være noget likviditetsmæssigt at hente dér.

Og så bare til allersidst: Nu havde vi tidligere en diskussion om de gebyrer på 300 kr. og 500 kr., som de uddannelsessøgende skal betale, og det viser jo, hvor absurd og usammenhængende det hele er. Nogle partier sidder og laver en reform til 1,3 mia. kr. for at kunne gå ud og fortælle uddannelsessøgende, hvor geniale og venlige de er, og så skal vi bagefter til at lave alle mulige småjusteringer for dog at få kradset nogle af pengene ind igen. Det ville være rart,